

lesarabrøv

Til vinstru — og loysing

Seinastu 2 árin hevur Sosialurin so mangan vist á, at tann politikkur, ið Tjóðveldisflokkurin ferdi saman við hinum, fór ikki at verða góðtíkin av tjóðveldisveljarum. Løgtingsvalið seinasta prógvaði, at hesin spádómur var meira enn rættur.

Nú skuldi ein trúð, at ein sjálvrannsaking fór fram í Tjóðveldisflokknum. Ein skuldi trúð, at fremstu ábyrgdarfólk settu sær henda spurning: Hvør er orsök til afturgongdina og hvat

gjørdu vit skeivt???? Henda spurning hava tey ikki sett sær, tí tey halda fast við, at orsök til tølandi afturgongdina var, at Javnaðarflokkurin hevði lumpað og lirkað veljaran og harafturat ført eitt ljótt og skitið valstrið. (Seinasta valstrið man hava verið eitt tað mest sakliga í fleiri Harrans ár).

Tó er formaður floksins komin til tvær niðurstøður viðvíkjandi seinastu tveimum árunum. 1. Tað var skeivt at fara so langt

til høgru. 2. Tað var skeivt at fara sambandspolitikk. Formaðurin er púra samdur í tí, sum Sosialurin hevur borið fram seinastu tvey árin.

Men »hokus-pokus« eitt, tvey og trý, so hevur Tjóðveldisflokkurin funnið loysnina: Heilt út á vinstravong og loysing beinanvegin. — Og veljarin, sum valdi Tjóðveldisflokk til seinasta løgtingsval, spyr sjálfan seg: »Hvat tramin verður tað næsta?« — og er um at falla í fátt. Formaðurin

tykist vera fallin í fátt. Hann hevur lagt høvur á koddan, og eins og í Tornurósusøvnini teskar hann: »Einaferð kemur okkara dagur«.

Góði Finnbogi, góðu tjóðveldismenn- og kvinnur: »Dagurin er komin!!«

Komið til arbeiðis einaferð aftrat og tit fáa uppreisn!!!

Sosialistur á bygd

Nær kemur seinasta rósin?

Tað er ikki smálig rós og tókk, ið borin er fram í loftmiðlum eins og í bløðum fyrri at hava týtt Apokryfisku bókurnar úr grikskum til føroyskt. Tey ummælir, sum hava verið á prenti, hava bert verið rós uttan enda. Men sjáldan er nakað mannaveik uttan brek, og so eisini við nevndu týðing, sum eisini kom fram í ummæli í útvarpssending, nevnd »Í Trúarheiminum«, ið dregur útgevarin fram í

Sosialinum og 14'inda við miklari tókk, at nevndi ummælari hevur funnið fram til stavifeil. Men hann ið hoyrði Hans Jacobsa ummæli, kann siga, at eitt ið í ávisum stavili ið hvørjumfalli var ikki einasta atfinning.

Onkur annar ummælari kundi havt funnið nevnda stavifeil. Nú er tað mær ongín loyna, at Hans Jacob er málsliga sterkur og ikki minst í grikskum máli. Her rennur mær til

hugs, hvat min farni vinur Johan Nielsen segði mær.

Annars er at skoyta uppi, at útgevarin veit mikið — so helst eisini, at hetta er ikki fyrsta føroyska týðing Apokryfarnar, hóast týðingin er ikki útkomin í bók, men handritið goymt á onkrum fyrri einhvønn ikki atkomiligan stað.

Ognarin til nevnda handrit er jú dyggir rithevvundur og somuleiðis kónur í fornnorðurlendskum

um og øðrum fremmandum um málum.

Tað er nú einaferð eingin loyna, at summi mannafeir fáa meiri umtalu enn onnur, tí tað velst almikið um, hvør ein er. Summi lýsa hjartari í mannaeygum enn onnur.

Bert fyrri tí eina, eru øll lika.

D.J.

Vørpini alt ov ring

Aftur hevði Útvarp »Føroya« eina samroðu við ein útlending, á donskum! Tvi for ólukkan. Av tilvild hoyrði eg brot úr hesi samroðu, og úr lærðum hugleiðingum um Nýggja Testamenti 12.12, ið hesi seinnu sendingini mótmæli eg harðliga teim mongu málspillum: Sjónvarpið er onki mættari, t.d. hendi tað alt ov ofta, at føroyski teksturin til enska talu er beinleiðis

skeivur. Men tá tey noyðast at týða umvegis danskt, koma sjálvandi allar danskar viljaðar, ella óviljaðar villur við i »føroyska« (alt ov vánaliga!) tekstin.

Danskur humor er eins flatur/býttur/billigur, sum Danmørkin sjálf. Tó var ein góð sending í gjárkvöldið 30.12.1990, um fiskautflutningin. Annars er Sjónvarp »Føroya« ræðuliga vánaligt yvir

høvur, Gud veit, tíverri. Og viðvíkjandi góðskuni í 1991 á okkara monopol stýrdu, strangt sensureraðu loftmiðlum, so vænti eg tað versta. Vóni tað besta. Men stóð hefur alla tíðina ligið lágt, og bert lækkar og vernsar so tungliga. Tíverri. (Og tað hevur onki við pening ella jättanir at gera, men við leiðslu, og annað tiltátt). Bláa Álitíð varð jú saboterað, hóast lýst í skránni.

Grindafilmurin, ið føroyingar máttu gjalda, varð sendur um allan heim, okkum til alstóran skaða. Og tá Sjónvarp »Føroya« ferð eftir ferð broytir lýstu skránni, uttan orð ella bók, so er tað eisini eitt ring armóðstekin.

Sjúrður Joensen

Mál okkara er grundstøðið, vit byggja á

Svikur tað, svikur alt. Tað verður í Dagbl. 21.12.'90 bls. 14 skrivað um Miðlarnar, og har endurgivnar (tó uttan keldu), viðmerkingar til bók D.P. Danielssens Hvørt við sínar Náðir. Skrivningarlag Niclasar Johannesens sjálvs er sveimandi, betrivitandi, sjálvklókt, og ógvuliga ótøkilig. Tá tú hevur liðið eina grein eftir N.J., spyr tú teg sjálfan aftaná: Hvat meinar hann? Hvi kann/viltorir hann ikki at skriva greitt, hvat hann meinar? Man langroktur og torskildur man N.J. vera av harðari neyð. So og so nógv skal skrivast, til blaðið, áðrenn dead line, tí hesir longu, fjáku, uppgjördu, onkisigandi, spyrjandi, býtt-smartu setningarnir, har er onki annað til. Eg sá ikki ummæli Sverra Egholms av bók DPD, Sverri Egholm er ikki einsamallur um at vera ótøkiligur, tað ótøkiliga, »insinuatíónirnar«, ríða hesum samfelagnum sum ein marra.

Eg kann siga Sverra Egholm, at vit eiga at varðveita vandi hammershaimbsku stavseting og skrivtál, ið eru í finasta lagi. Í einum og hvørjum samfelagi eru tað altíð nøkur, sum av ymsum orsökum ikki megna at skriva móðurmálið. At trúgva, at ein broyting í stavseting betir tað, er sera skeivt/naivt. Minnst til: Ringur skrivari lastar pennin. Verandi samfelags kreppa kemur í stóran mun av, at málið og stavsetingin eru litisvird/undirmerkt, faktiskir ella funksjonellir bókløysingar, (»analfabetar«), kunna aldrin megna at stýra ella arbeiða skilagott. Skuldina av, at næmingar eftir 10 ára skúlagongd ikki megna at tala ella skriva ella lesa fullfíggið føroyskt hava hvørki rættsskriving ella næmingar, men skúlin ella kennarnir. Sverri Egholm trýtt, at tað er gagnligt, um alt sum eitur stílur, setningabygging, orðaval og orðskipan verður niður javnað, til lægsta felagsnevvara. Jú, jú, væl gagnist. Av ávøkstrum skalt tú trøið kenna.

Sverri Egholm hevur eisini við vilja og vitandi spreitt tað falsum í bløðum og útvarpi, at Magnus

Heinason var sjórænari. Tað er eyðkent fyrri lítilmennið at vilja vinna sær virðing við at dálka nógv betri menn. Sum enn tá ikki fáa svarað aftur. Nógvir føroyingar hava eisini tann ringa óvana at lesa donsk skjól upp í útvarpinum, tað er forkastiligt. Megna teir ikki at týða hesi skjól, má tað vera har við. Har er Sverri Egholm prototypan. Ringur er fuglur, ið drýtur í egið reiður. »Føroyingar hava aldrin uppfunnið nakað«, fýsti hann einaferð, gallsúrur, úti á Landsbókasavninum.

Annars átti eg harðliga, at sjónvarpið saboteraði Bláa Álitíð, sum jú var við í lýstu, kunngjórdu skránni.

Og rættsskriving okkara er í lagi, men ikki skúlin. Dansk má og skal strikast nú í barnaskúlanum. (Tað læra øll kortini, tað floymir jú so ræðuliga nógv av donskum inn yvir okkum).

Dansk skuldi nú verið 100% boykottað í skúlanum nú, eftir einari føroyskari lóg. (Takk fyrri seinast). Teir kennarar, ið fremja obstruktion, uppsøg uppi á staðið. Hatta er einasta vón um at vinna á kreppuni, at vit fara at byggja á okkara egna grundstøði, kletta grundina, og ikki fremmandan svikaligan sand. Hvat meina onnur?

Nú mundi eg gloymt eitt. Hesar viðmerkingar minar mugu ikki nýtast sum jarnbrot, so smábólkar, Landsskúlaráð, Landskúlafyrising, osfr., osfr., kradda sær størri jättanir. Als ikki, tey fáa alt ov nógv sum er. Í fyrstu atlugu eiga allar danskar, fremmandar bókur, og allar dansktímar í øllum skúlum strikast. Føroyskt kemur so í staðin fyrri, hatta kostar ikki skattaborgarunum eitt eyra, men hevði verið eitt veldugt framstig, til at vinna á kreppuni, sum herjar samfelag okkara.

Sjúrður Joensen

HÓLI Á ARGJUM

uml. 62 fermetrar til stóddar við inn-gongd av Argjavegnum — til leigu frá 1. jan. 1991.

Hólini eru væl hóskandi til skrivstovu, handil, goymslu ella annað vinnuligt endamál.

Tlf. 11820

»Flekk fær eina systur« og »Hvar er Flekk?« 48,-.

»Stóra orðabókin hjá Fiekk« 86,-.